

DELIĆI SVETLOSTI

Od jasnoće
ni prah
dotad
ostao već nije
I svi
udisali smo
i koračali
i grlili se
kao oprez iza stakla
    žubor zazora
    puke natuknice

SREDOKRAĆA

Glasovi tanki reski
opsene i pomame
Lupeške oči
gloženja i mehane
gloženja i podvizi
Kunem ti se tako je počelo

Sve ostalo kasnije
Praskozorja
I renegati u štenarama
I kuršumi po zidovima
Koridori i gospodari spiskova
i svi frasovi kasnije
Opsene i pomame
šake bremenitih napoličarki
što razgrću ničiju letinu
I dah

plitak
razdraženih atentatora
poklopljenih urnisanim nebom
Sto puta po sto puta urnisanim nebom

Okasneli samopregor   najzad
Mraz
po laserskim nišanima
I grimiz koji gasne
I svud pod njim crno
A odozgo zvezde

NA VISORAVNI MAMURNIH BASTIONA

Titraji magle na ciči zimi
Usavršavanje karaktera
I Anine zenice
Poput ptica teških kostiju
Gledaju ravno u oči
Gledaju

Ti nisi normalan govori
                    ponavlja
dok glas joj se raspada
                    dok ja držim
                    se za cigaretu
                    piljim
                    i čini mi se
                    da dišem

Okosnice su dalje mahinalne
Tema staklenih pejzaža
time je iscrpljena:
zakletve su zakletve
a stvari koje ne postoje
su stvari koje ne postoje

STRUNE

U spisima tvojim
obnevidelost i pometnja
Napolju na zgarištima
kapije sve dvaput zamandaljene

Niko te neće ubediti u suprotno
za sad samo lezi u mrak
biće vremena za sračunate pokrete

IATROGENIA

Kao bankomat smrznut pod budnim okom kamere
Kao nemani što drhte
Kao otkopani šmajser
Kao kreketanje kostura u kiselom klobuku

Bofl kao
il' nedopijeni čaj

Kao da ima veze
Kao da je ostao neko
i da te čeka
Kao da dronovi
ne bi spržili mu skrovište
Kao da polja dole priprostim
rakama posejana nisu

I kaćuni kao da ne
cvetaju ne pupi jaglika
Kao da lice ishoblovano ti nije
slabom
naoko samo
svetlošću nažutom

što dobacuje iz daljina
Kao da ne žuboriš svejedno, Vesna
Kao da me ne guši
Kao da još ime ti postoji
ili ima veze

I nerotkinje
i umobolni noću
kao da te
savetuju
da se čuvaš
da se dobro čuvaš

I kao da nema te
spevove dok
kuješ goluždrave kovčege
prebrajaš

natucajući šištanje borova

Kao da ne mesečariš
ne bauljaš preko pustahija
mumlanjem preneražavajući utvare
ulubljujući obzorja
Zaboravljajući slog po slog zakletve

Kao da bilo je veze

u svetu odjeka i jeke
u tornju iznad grada
zastrtog protokolima
optočenog bipovima
sapetog u
rastrzanih konekcija
žilama

I posle svega kao da mrtvi su živi i živi mrtvi
kao da može tako

Bez konsekvenci
Kao da konsekvence takođe
ne venu s jaglikom i
sred kaćuna ne satrunu
Flekavi profili kao da
ne vrebaju šurikenima
U noći jakih mirisa

u noći tupih dodira
I kao da sad živi nismo mrtvi
I tišina

da nije himna
palijativna
Kao da otvorene prelome
preinačiti bilo je moguće
u razdragane sabotaže
i preduprediti

Kao da napokon
vredelo je
trebiti čistunce
nastupiti kao razroka cvećka i
ne odstupiti

Riskantnih kao da ostalo je reči
za raspoređivačima pravde
I jaglika kao da ne satrone
u jeremičak
A sve to vreme
drugo nismo
do božanstava u nastanku

SPIRANJE

Nije to misao kažeš
ni ideja
kamoli reč
nema te ali kažeš
što baca senku
odozgo
iz crnog

Tu i tamo
tu i tamo
ponavljamo u sebi

Uoči praska
hudog grebena linija
ukaže se u odblesku horizonta
i onda nestane
Ukaže se ponovo
i nestane

ZALEĐE

Sunce što šišti
što šišti što tlači
Utvrde poharane
po obzorjima polovljenim
čerečenim
vertikalnim betonom

Nikad osim jednom
I razdrljeno sunce polja što globi
liže te zatuče
korbačem besomučnim
jare

Trzaj
posrtaj
pad
I nanovo

Ne ispadaj iz kolone
Ne ispadaj iz kolone
U našoj se zemlji ne pobeđuje
Svejedno
duge prolaze cevi
kroz ruke lipsale ruke
neumoljive
Bilo je toliko pitanja

Istina je
Ko koga hrani ono
mu i gospodar
Ko koga hrani
svejedno je

Znam znam
sve baš tako
ali rekao je tad radio sam kao monter
i ja sam samo klimnula glavom
i više o tome nije bilo reči

Trzaj posrtaj
pad i nanovo

Žed
i bajana voda u zdeli
i usahla zvezda u njoj
Terpentinski klistiri
I bolovi me onda uzeše